

Dijksma

Ik zal niet ontkennen dat er veel mis is in afvalland. Sterker nog, het is van zeer groot belang om daarvoor oplossingen te vinden. Daarbij hebben wij echter ook mensen nodig die met de uitvoering belast zijn. Dan is het de vraag wat wijsheid is. Is het wijs om degenen die het nieuwe beleid moeten uitvoeren erbij te betrekken of niet? Ik wijs er overigens met nadruk op dat de eindverantwoordelijkheid bij de minister ligt en niet bij de nieuwe landelijke commissie. Wij moeten af van de adviesorganisaties met onduidelijke juridische structuren die bovendien slechts een deel van het veld vertegenwoordigen. Misschien maak ik de heer Poppe gelukkig als ik zeg dat de milieuorganisaties er ook bij betrokken moeten worden naast de drie overheden. Maar ik kan geen argument aanvoeren om het bedrijfsleven erbij te houden. Er is een prachtig rapport verschenen van de commissie-Biesheuvel, waar de Kamer aan meegewerkt heeft, met tal van goede aanbevelingen. Daar moeten wij mee aan de slag. Mijn punt is dat samen met welwillende mensen uit het bedrijfsleven geprobeerd moet worden om het een en ander te veranderen in de afvalsector. Daar gaat het om. De heer Poppe en ik hebben dus geen ander uitgangspunt, maar misschien wel een andere strategie.

De heer **Poppe** (SP): U stelt dat welwillende mensen erbij betrokken mogen worden. Dus moet eerst vastgesteld worden wie welwillend is en wie niet welwillend is. Zoals u weet, loopt dat door elkaar. Als ik het goed begrijp, wilt u eerst de zaak zuiveren en bepalen wie welwillend is en dan pas bekijken of die mensen erbij betrokken moeten worden. Bedoelt u dat?

Mevrouw **Dijksma** (PvdA): Wij moeten nu niet uitmaken hoe de commissie wordt samengesteld. Dat lijkt mij een zaak voor de minister. De intentie van de instelling van zo'n commissie is duidelijk. Het is belangrijk dat er een breed draagvlak is voor het uitvoeren van een aantal van de ideeën waarover wij het in deze Kamer zo eens zijn. Naar mijn idee moet de afvalsector vertegenwoordigd zijn en moeten verschillende organisaties hun mensen afvaardigen.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Ik heb ook een probleem met het voorstel. Ik kan mij voorstellen dat de afvalsector erbij betrokken moet worden, maar misschien is het verstandig om deze sector iets meer op afstand te houden, juist omdat het commercieel eigenbelang een rol speelt. Tegen die achtergrond is het misschien verstandig om de sector iets meer op afstand te zetten dan de drie overheden. Overigens geldt het argument van het commerciële belang ook vaak voor overheden. Dus zo eenvoudig is het niet. Ik vraag mij echter af hoe u daarover denkt.

Mevrouw **Dijksma** (PvdA): Ik heb mijn overwegingen op dit punt al duidelijk naar voren gebracht. Wel heb ik nog een vraag aan u. U heeft tijdens het algemeen overleg ook gesproken over dat brede draagvlak. De minister stelt voor om alleen de drie overheden te laten vertegenwoordigen in de landelijke commissie om praktische redenen. Daar kun je mee akkoord gaan, maar als je het daarmee niet eens bent en je wilt een breder draagvlak, dan zul je zowel het bedrijfsleven als milieuorganisaties erbij moeten betrekken. Er moet dan geen grens getrokken worden, waarbij wel de milieuorganisaties worden toegelaten, terwijl het bedrijfsleven buiten de deur moet blijven staan. Zoals ik al zei, overweeg ik op dit punt een motie in te dienen, omdat wij hierover nog niet zijn uitgepraat met de minister. Ik vind haar mening hierover belangrijk. Het is namelijk het een of het ander. Of de commissie bestaat uit een vertegenwoordiging van de drie overheden, of er wordt gekozen voor een breed draagvlak en dat betekent dus ook een breed spectrum uit de afvalwereld. Dan moeten bedrijfsleven en milieuorganisaties daarvan deel uitmaken. De argumenten die de minister in haar brief heeft aangedragen, weerspreken onvoldoende mijn idee dat er een breed draagvlak nodig is. Misschien kan zij mij er echter van overtuigen dat dit niet nodig is, maar dan moeten er betere afspraken gemaakt worden over de status van zo'n landelijke commissie. Ik ben namelijk niet tevreden over de gang van zaken in het verleden met het AOO.

Voorzitter! Dan kom ik bij de verhoging van de storttarieven op brandbaar afval. Ik ben het zeer eens

met mevrouw Augusteijn en met mevrouw Vos dat er weinig argumenten zijn om nog langer te wachten. Deze Kamer heeft het al heel lang over verevening, over het tegengaan van het storten van brandbaar afval en over het wegnemen van financiële prikkels waardoor mensen ertoe worden verleid om daarmee bezig te blijven. Natuurlijk moet het veld de ruimte krijgen om met eigen oplossingen te komen, maar naar mijn idee hebben zij daar de afgelopen jaren toch wel de tijd voor gehad. Ik vind het wat laat om nu het veld als een soort argument naar voren te schuiven.

Dan kom ik nog even terug op de samenstelling van de landelijke commissie. Ik heb het al gezegd: het is vandaag 1 mei. De Internationale, die de minister, een aantal anderen hier en ik goed kennen, heeft een prachtige strofe. Die zegt namelijk: sterft, gij oude vormen.

De (algemene) beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.50 uur tot 13.50 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda voor 13, 14 en 15 mei:
- het wetsvoorstel Wijziging van enkele bepalingen van de Wet op de rechtsbijstand (25066).

Ik stel voor, aan de orde te stellen in de vergaderingen van 27, 28 en 29 mei:

- de plenaire afronding van de wetsvoorstellen Herziening van het afstammingsrecht alsmede van de regeling van adoptie (24649) en Wijziging van een aantal wetten in verband met de herziening van het afstammingsrecht alsmede van de regeling van adoptie (25189);

Voorzitter

- de plenaire afronding van het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de ondernemingsraden en titel 7.10 (arbeidsovereenkomst) van het nieuw Burgerlijk Wetboek (24615).

Ik stel voor, donderdag 29 mei te stemmen over de onderwerpen die op dat moment zijn afgerond.

Ik stel voor, toestemming te verlenen tot het houden van wetgevings- c.q. notaoverleg met stenografisch verslag op:

maandag 2 juni 1997:

- van 11.15 uur tot 18.00 uur van de vaste commissie voor Justitie over de strafrechtelijke aansprakelijkheid van overheidsorganen (25294);

maandag 16 juni 1997:

- van 11.15 uur tot 23.00 uur van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over woningbouw-coöperaties (24508, nr. 22).

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Hendriks.

De heer **Hendriks**: Voorzitter! Zoals bekend, zijn er vandaag in Engeland nationale verkiezingen. Daarover wil ik via u een vraag aan de minister van Buitenlandse Zaken stellen. Wil hij ons mededelen of Hare Majesteit de Koningin, die ook Brits onderdaan blijkt te zijn, vandaag van haar stemrecht gebruikmaakt? Uit onderzoek is gebleken dat van de 40.000 Britse onderdanen in ons land er slechts 1000 aan de stemming zullen deelnemen. Ik wacht het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken met belangstelling af.

De **voorzitter**: Het is uiteraard aan ieder lid om de keuze te maken om een vraag als een schriftelijke vraag, een mondelinge vraag of als een vraag bij de regeling van werkzaamheden aan de orde te stellen. U hebt voor het laatste gekozen. Ik stel daarom voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar de minister van Buitenlandse Zaken.

De heer **Schutte** (GPV): Voorzitter! In beginsel kan men inderdaad die keuze maken, maar als men voor

deze weg kiest, kan dat niet zonder medeverantwoordelijkheid van de Kamer. Als de heer Hendriks deze vraag wil stellen, stel ik voor dat hij daar zijn eigen kanalen voor zoekt en daar niet de Kamer als zodanig voor gebruikt.

De heer **Lansink** (CDA): Voorzitter! Een aantal jaren geleden bracht ik met een aantal leden van deze Kamer een bezoek aan het lagerhuis in Canada. Daar is het vragenuur zo geregeld dat de minister-president of een minister in hun monistisch stelsel als eerste vraag altijd een schertsvraag krijgt. Het is wel een vraag, maar er hoeft niet op geantwoord te worden. Toen wij er waren, was de vraag: "Met wie gaat u vanavond een hapje eten?". Daar moest ik zojuist even aan denken. Ik sluit mij dus graag bij de heer Schutte aan.

Mevrouw **Versnel-Schmitz** (D66): Voorzitter! Ik steun de gedachtegang van de heer Schutte ten volle.

De heer **Klein Molekamp** (VVD): Ik sluit mij daarbij aan. Dan is er een meerderheid.

De heer **Hendriks**: Voorzitter! Ik heb gemeend dat dit, via u, een legitieme wijze van benadering van een minister is, maar als het u beter voorkomt, ben ik bereid om dit eventueel schriftelijk te doen.

De **voorzitter**: Het gaat uiteraard niet om wat mij, als degene die op dit moment uw voorzitter is, beter voorkomt. Wel relevant is het feit dat een meerderheid van de vertegenwoordigers van de hier aanwezige fracties zich ervoor heeft uitgesproken om inderdaad de weg te kiezen die u nu zelf aangeeft. Mijn suggestie is om een schriftelijke vraag aan de minister van Buitenlandse Zaken te stellen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet milieubeheer (bepalingen inzake afvalstoffen) (24875);**

- **het verslag van een algemeen overleg inzake de commissie-Epema (25157, nr. 2).**

De (algemene) beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **De Boer**: Mijnheer de voorzitter! Ik dank de leden voor de buitengewoon zorgvuldige reacties in eerste termijn op de voorstellen die ik heb gedaan.

Enige tijd geleden heb ik met de Kamer gesproken over de toekomstige organisatie van de afvalverwijdering in Nederland. Ik heb toen toegezegd om medio 1998 te komen met een wetsvoorstel dat die toekomstige organisatie handen en voeten moet geven. Op zeer korte termijn is nog een andere wijziging van het hoofdstuk afvalstoffen noodzakelijk. Op 1 januari 1994 is het hoofdstuk afvalstoffen in werking getreden. Na twee jaar in de praktijk met het hoofdstuk te hebben gewerkt, blijkt nu dat de wet op enkele punten moet worden bijgesteld. Wij hebben een jaar na de inwerkingtreding een evaluatie van de wet gehad. De gemeenten, provincies en wij zijn daarbij betrokken geweest. Op dat ogenblik was er nog geen behoefte om het hoofdstuk afvalstoffen ingrijpend te veranderen. Wel is toen geconstateerd dat een aantal reparaties zou moeten plaatsvinden. Daar spreken wij vandaag over, hetgeen niet inhoudt dat ik niet zal spreken over de andere aspecten die naar voren zijn gebracht.

De eerste inhoudelijke wijziging betreft het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen nabij elk perceel. Waarom was die wijziging nodig? Op grond van de huidige wet moet een gemeente ervoor zorgen dat ten minste één keer per week het huishoudelijk afval wordt ingezameld, gehaald dus, bij elk perceel. De rechter in Amsterdam heeft geoordeeld dat de gemeente afwijkt van de plicht om bij elk perceel huishoudelijke afvalstoffen in te zamelen wanneer een verzamelcontainer op een afstand van 50 meter van de perceelgrens af staat. Die uitspraak had weliswaar betrekking op slechts een situatie in het stadsdeel Oud-West, maar het is zeer wel denkbaar dat die uitspraak van toepassing wordt verklaard voor andere gemeenten met vergelijkbare inzamelsystemen. Daarom hebben de VNG en de gemeente Amsterdam aangedrongen op een zeer spoedige wetswijziging.

Met de voorgestelde wijziging worden de inzamelsystemen die wel laagdrempelig zijn maar waar geen